

Ofèlia Ofegada (per Albert Punsola)

09/12/2007

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

En uns jardins de Sarrià s'amaga una de les millors escultures de Barcelona: Ofèlia Ofegada. Es tracta d'una representació del cèlebre personatge literari de l'estimada de Hamlet, que mor en estranyes circumstàncies després d'haver-se tornat boja a causa dels greus esdeveniments que afecten la cort. Des del temps de Shakespeare

Ofèlia ha estat un tema molt apreciat pels artistes, especialment durant el romanticisme. L'escultura barcelonina és una aportació interessant perquè, a diferència de la majoria d'Ofèlies conegudes, apareix boca avall i l'indret on es troba, un petit canal artificial amb una suggestiva vegetació, confereix al conjunt un aire de somni. Visito aquesta escultura almenys un cop a l'any. Ara farà un mes vaig tenir una desagradable sorpresa en descobrir que la figura d'Ofèlia havia estat víctima de graffitis salvatges, igual que tot l'entorn que l'envolta. No es pot esperar res de certes persones que s'amparen en la llibertat per deixar anar pulsions merament destructives que comparteixen, sense matisos, amb els pitjors enemics de la llibertat. No val la pena doncs dedicar-los ni una sola paraula més. En canvi, sí que cal obrir una reflexió sobre qui és l'encarregat de vetllar pel manteniment dels nostres parcs, jardins, espais públics i per extensió infraestructures. 'Qui planifica o gestiona tan malament perquè en el nostre país sigui tan difícil trobar àmbits on la deixadesa i la incúria siguin la norma i no l'excepció? Aquest estiu s'ha posat de manifest la precarietat del sistema en què vivim, que no es correspon ni amb el volum d'impostos que paguem ni amb la imatge de país del primer món al qual se'ns vol fer creure que pertanyem. Per efecte de l'ambient mediàtic-polític i per la magnitud dels errors que s'han produït, moltes persones han pres consciència d'aquest problema. Però no cal alegrar-se'n gaire. Al contrari, el procés que hem viscut ens revela que la majoria de la població reacciona només quan les coses passen de mida. Els detalls no compten: encara és l'hora, per exemple, després d'anys d'integració dels transports públics a la regió metropolitana, que els usuaris tinguem al nostre abast un mapa de butxaca que ens mostri la xarxa ferroviària completa de la zona 'amb tots els operadors- a un sol cop de vista. Totes les metròpolis d'Europa disposen d'aquests tipus de mapa. Però aquí només hem pensat en la falta d'informació en el moment del caos. Cal reivindicar la indignació per les petites coses que no funcionen perquè són els primers indicis d'un col·lapse de més abast. És difícil pensar que qui descuida el detall pugui fer-se càrrec del conjunt amb solvència. Ens queixem de que els suposats responsables de la distribució elèctrica han ignorat durant molt de temps les deficiències d'una subestació determinada. Però no ens adonem que nosaltres també hem estat massa indulgents amb les apagades d'enllumenat públic i semàfors a la primera pluja de temporada, o amb les aturades de metro diàries. Per la mateixa raó tampoc ens atrevim a retreure el mal ús que fan dels contenidors aquells veïns a qui coneixem perfectament. En el fons es tracta de la mateixa actitud de 'deixa-ho córrer que tampoc n'hi ha per tant'. Acostumats a poca democràcia en el decurs de la nostra història, ens regim per un concepte més aviat restringit d'aquesta forma de govern. Votar o no votar com a mínim cada dos anys. Això és només un aspecte. Democràcia és exigència diària a tot allò a què tenim dret com a membres d'una comunitat. Hem de demanar explicacions de perquè entre el moment en què la premsa ens anuncia una infraestructura i el moment en què comença a executar-se solen passar més de 5 anys. Hem de preguntar als responsables corresponents de crear parcs i zones lúdiques si després de tallar la cinta i beure el cava ens poden ensenyar un pla coherent i seriós de vigilància i manteniment, amb els efectius humans necessaris, un pla que es desplegui mentre aquell indret existeixi. Potser amb els diners que costen les reparacions del vandalisme es podrien pagar les nòmines de les persones

encarregades d'evitar-lo. Una cultura de la sostenibilitat difícilment pot arrelar en un indret on la ciutadania té tendència a delegar en polítics, tècnics o experts la gestió de tots els problemes en cadascun dels seus aspectes. Aquesta cultura, si ha d'existir, ha de ser indissociable de la democràcia radical que, desafortunadament, alguns tendeixen a confondre amb oposar-se a tot. Es tracta, més aviat, de convertir-nos en ciutadans vigilants. Hem d'estar pendents de tot per qüestionar raonablement allò que calgui i exigir debat seriós allà on només hi ha disputa partidista, és a dir, mesquina. Una societat madura no pot acceptar, per exemple, arguments com el que afirma que el carnet per punts no ha funcionat perquè aquest any hi ha hagut molts morts. Davant aquest insult a la intel·ligència cal demanar amb radicalitat democràtica el nom i cognoms del responsable que els tràmits burocràtics estiguin rebentant l'eficàcia d'una bona mesura. Com es pot veure, també en aquest es tracta d'un problema de manca de constància i sobretot de previsió. Davant de l'afirmació 'volem fer això', cal demanar si ja es compta amb suficients mitjans per portar-ho a terme. I això val igual per lleis, ordenances i promeses. Les catàstrofes d'aquest passat estiu han generat rius de tinta i curiosament expressions grandiloqüents com decadència o pèrdua de pols del país. Fins i tot han emergit amb èxit personatges al·legòrics com el català empenyat. Personalment em semblen ficcions amenes però poc pràctiques. Davant la desgràcia que afectava el regne de Dinamarca, Ofèlia va fugir de la fredor del pragmatisme per refugiar-se en l'escalfor d'una bogeria no exempta de lucidesa, però estèril al cap i a la fi. I així va acabar: ofegada i plena de graffitis.

MÉS LLUM: secció *quinzenal*

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/ofelia-ofegada-per-albert-punsola>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/ofelia-ofegada-per-albert-punsola>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

Diputació
Barcelona

(<http://www.diba.cat>)

[Arxiu \(/arxiu\)](/arxiu)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](/tagclouds/chunk/3)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](/tagclouds/chunk/1)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](/tagclouds/chunk/2)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

[https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888\)](https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888)

[http://www.twitter.com/xarxasost\)](http://www.twitter.com/xarxasost)

[http://youtube.com/xarxasost\)](http://youtube.com/xarxasost)

[\(rss.xml\)](#)